
[2010-11-RE](#)

CAUSA 2010-11-RE

Número de registre 188-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 20 DE DESEMBRE DEL 2010

BOPA núm. 1, del 5 de gener del 2011

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 28 d'octubre del 2010, per la representació processal del Sr. Joan Isern Cunill, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2010 sobre la inadmissió de la causa 2010-11-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2010;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedent únic

El 28 d'octubre del 2010, la representació processal del Sr. Joan Isern Cunill va formular un recurs de súplica en què manifesta que contràriament a allò que exigeix la jurisprudència del Tribunal Constitucional per admetre aquest recurs, aquesta part no té cap element de fet o de dret nou per exposar. Ara bé, considera que ha de posar en evidència que l'aute objecte de recurs no és conforme a dret i confirma la vulneració als drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa.

En primer lloc, aquesta part manifesta que l'aute objecte de recurs no preveu en la seva motivació cap dels requisits de l'article 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i, per tant, cal revocar-lo i admetre'l a tràmit.

En segon lloc, segons el parer d'aquesta part, l'aute objecte de recurs conté fets erronis i errors manifestos, no tracta la totalitat dels arguments al·legats i, més concretament, els arguments

continguts en l'incident de nul·litat d'actuacions respecte tot un seguit de resolucions.

En definitiva, en el seu escrit de recurs d'empara es van al·legar quatre motius de vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, aquesta part els confirma i discrepa del Tribunal Constitucional quan considera que les decisions del Tribunal Superior de Justícia sobre aquests punts són raonables.

Finalment, aquesta part demana que es revoqui l'acte objecte d'aquest recurs de súplica i que s'admeti a tràmit el recurs d'empara 2010-11-RE.

Fonament jurídic únic

El primer motiu en què el recurrent basa el seu recurs de súplica és el fet que, segons el seu parer, la inadmissió declarada en l'acte objecte de recurs no es fonamenta en cap dels motius d'inadmissió previstos en l'article 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Doncs bé, és cert que llevat de la referència a l'article 37.2 contingut en el primer paràgraf del fonament segon, l'acte objecte del recurs de súplica no explicita formalment el motiu d'inadmissió en relació amb els diversos supòsits d'aquest article de la Llei qualificada esmentada, tanmateix, una simple lectura de la llarga fonamentació d'aquest acte posa de manifest que aquest motiu és la manca manifesta de contingut constitucional, establerta a l'article 37.2 tal i com l'ha interpretat des de l'inici del seu funcionament aquest Tribunal Constitucional, amb coincidència amb la pràctica d'altres tribunals –entre ells, el Tribunal Europeu dels Drets Humans- quan interpreten supòsits semblants, és a dir, com una causa que permet fer un judici anticipat sobre el fons quan la impossibilitat que l'emparament prosperi és d'entrada totalment manifesta (veure p. ex. acte del 20 de novembre del 2006, recaigut en la causa 2006-15-RE, acte del 2 de març del 2009, recaigut en la causa 2008-26-RE i acte de l'1 de febrer del 2010, recaigut en la causa 2009-28-RE).

En el segon motiu, el recurrent al·lega que l'acte d'inadmissió d'aquest Tribunal està viciat d'un error material, ja que no li consta que l'acte del 15 d'abril del 2010 del Tribunal Superior de Justícia contingui pretensions formulades per aquesta part en el recurs d'empara del 30 d'abril del 2010, ni consta tampoc que cap altre recurs formulat pel recurrent hagi estat inadmès per manca manifesta de contingut constitucional.

Del context del fonament jurídic segon de l'acte objecte de recurs, que va analitzar cronològicament les múltiples resolucions i actuacions recorregudes amb remissió global als recursos presentats en la via judicial ordinària, es dedueix amb tota claredat, si no es pretén tergiversar el sentit clar de les coses, que l'acte d'inadmissió recorregut en súplica fa referència a l'acte del 29 de novembre del 2007 del Tribunal Superior de Justícia que va ser inadmès per aquest Tribunal per acte del 25 d'abril del 2008. En l'escrit de recurs d'empara presentat davant d'aquest Tribunal, el 30 d'abril del 2010, el recurrent posava de manifest que el 5 de febrer del 2008 havia interposat el recurs d'empara –que adjuntava- i que ara diu desconèixer. En conseqüència, també cal refusar amb tota energia l'afirmació continguda en el motiu 2.2 del recurs de súplica segons el qual l'acte ara recorregut no dona resposta a les al·legacions relatives a l'acte del Tribunal Superior de Justícia del 29 de novembre del 2007.

En el motiu 2.3 el recurrent interpreta que l'acte d'inadmissió recorregut en súplica no dona resposta a les pretensions dirigides contra la sentència de l'1 d'abril del 2008 del Tribunal de Batlles, perquè es remet a allò que pugui dir el Tribunal Superior de Justícia en apel·lació. Doncs bé, contra el que sosté el recurrent, el que diu amb tota claredat l'acte recorregut és que aquesta

pretensió l'analitza l'aute en enjudiciar les al·legacions relatives a la sentència d'apel·lació. I així ho fa l'aute amb tot deteniment, de manera que resulta totalment infundat sostenir, com fa el recurrent, que l'aute esmentat no dóna resposta a les al·legacions formulades.

En el motiu 2.4 el recurrent sosté que, en primer lloc, l'aute recorregut no dóna resposta a la taxa d'incongruència omissiva al·legada en l'incident de nul·litat d'actuacions del 27 d'octubre del 2009 respecte de l'aute del 15 d'octubre d'aquest mateix any. Doncs bé l'aute recorregut en declarar que la resposta va ser raonable dóna a entendre que la resposta a les pretensions formulades es dedueix amb tota claredat de la resolució recorreguda, així com els motius en els quals es basa el seu refús.

Finalment, la segona al·legació continguda en el motiu 2.4, així com les dels motius 2.5, 2.6 i 2.7, es limiten a manifestar que el recurrent "discrepa" de la fonamentació o de les conclusions assolides en l'aute d'inadmissió recorregut en súplica, sense aportar cap argument nou o rellevant que obligui a aquest Tribunal a modificar el contingut de la seva resolució.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Joan Isern Cunill, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2010 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2010-11-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de desembre del 2010.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

Magistrat

Magistrat